Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationes vitae Christi

Pseudo-Bonaventura

[Straßburg], [um 1496]

Septima apparitio: quomodo apparuit duobus discipulis eunibus in Emaus.
Capitulum. LXXX

urn:nbn:de:bsz:31-289983

Visual Library

Sexta apparitio qualiter apparuit Petro. Luce.xxiiij. Cap̃.LXXVIII

c Um aũt Magdalena ꝛ ſo
cie reuertẽtes domũ narraſ
ſent diſcipul' reſurrectionẽ
dñi: Petr⁹ triſtis: qꝛ dñm nõ vide
rat: nec q̇eſcere valẽs ob amor' ma
gnitudinẽ receſſit ab eis: ꝛ ſol⁹ ibat
ad ſepulcꝝ. Neſciebat ei vbi eũ ali/
bi inueniret. Dũ ḡ iret: dñs Jeſus
ei apparuit dicẽs. Pax tibi ſymon
Tunc petrus ꝑcutiẽs pect⁹ ſuũ cũ
lachꝛymis ad terrã procidẽs dixit.
Dico culpã meã: qꝛ te dereliq̇ ꝛ plu
ries negaui: ꝛ oſculat⁹ ẽ pedes ei⁹.
Dñs ãt eũ erigẽs oſculat⁹ eſt eũ di
xitqꝫ ei. Pax tibi: Noli timere: oĩa
pctã dimiſſa ſt' tibi. Bñ ego ſciebã:
vt p̃dixi tibi. Nũc ḡ vade ꝛ ꝯfirma
fratres tuos: ꝛ ꝯfide qꝛ mortẽ ꝛ oẽs
aduerſarios deuici. Hic ḡ ſil'r fit
magnũ paſcha. Stant ꝛ loquunt'
mutuo: ꝛ diligẽter Petr⁹ aſpicit eũ
ꝛ ſingula notat. Bñdictiõe ꝟo ac/
cepta rediẽs ad dñaꝫ ꝛ ad diſcipu/
los oĩa narrat. Scire ãt debes ꝙ
de apparitõe dñi facta matri nil ha
bet' in euãgelijs: iõ poſui eã añ ali/
as qꝛ ſic videt' tenere eccl'ia: vt in le
genda de reſurrectiõe habet'.

Quõ dñs Jeſus redijt ad ſanctos p̃res. Ca.LXXIX

d Ominus Jeſus cũ receſſit
a Petro: nõdum viſitaue/
rat ſctõs p̃res poſt reſurre/
ctionẽ ſuã: q̊s ĩ paradiſo deliciaꝝ
poſuerat. Redijt ḡ ad eos ꝓcidẽs ĩ
ſtola candida cũ mlt'itudine ange
loꝝ. Quẽ in tanta gl'ia aſpiciẽtes
a lõge cũ ingenti gaudio cũ canti/
cis ꝛ laudibꝫ ſuſceper't dicẽtes: Ec
ce rex noſter venit: occurram⁹ ob/
uiã ſaluatori noſtro. Magnũ p̃n/
cipiũ ꝛ regni ei⁹ nõ erit finis. Dies
ſctificatiõis noſtre illuxit nob. Ve
nite oẽs ꝛ adorate dñm. Et ꝓcidẽ/
tes ĩ terra adorauerunt eũ. Et poſt
ſurgẽtes ꝛ ſtantes corã eo reuerẽt'
ꝛ iocunde cõpleuerũt laudes ſuas
dicẽtes. Vicit leo de tribu iuda: re
floruit caro tua dñe. Adiples nos
leticia cũ vultu tuo dñe delectatio
nes ĩ dext'a tua vſqꝫ ĩ finẽ. Reſurre
xiſti gloria noſtra: exultabim⁹ ꝛ le/
tabimur in te. Regnũ tuũ dñe re/
gnũ oĩm ſcl'oꝝ. Dñatio tua ĩ oĩ ge
neratiõe ꝛ gñationẽ. Et nõ diſcedi/
mus a te reſuſcitabim⁹ ꝛ nos: ꝛ no
mẽ tuũ exaltabim⁹. Precurſoꝛ pro
nob ingreſſus es põtifex factus in
eternũ. Hec eſt dies quã fecit dñs
exultem⁹ ꝛ letemur in ea. Cantate
dñõ canticũ nouũ: qꝛ mirabilia fec̃
Appropinq̃nte hora veſpertĩa dixit
eis dñs Jeſus: Cõpatioꝛ fratribꝫ
meis q̇ ꝓp' mortẽ meã ꝯtriſtati ſt' ꝛ
ꝯterriti ꝛ diſperſi vt oues errantes
ꝛ multũ deſiderãt me videre. Va/
dam ḡ ꝛ oſtendã me ip̃is. ꝯfortabo
ꝛ conſolaboꝛ eos ꝛ cito reuertoꝛ ad
vos. At illi ꝓcidẽtes ꝛ adorauerũt
ꝛ dixerunt: Dñe ſic fiat vt dixiſti.

Septima apparitio: quomodo apparuit duobꝫ diſcipulis euntibus in Emaus. Cap̃.LXXX

c Um ḡ ex diſcipulis ei⁹ duo
irent ad caſtellũ emaus q̃ſi
deſperati de ip̃o ꝛ eſſent tri/
ſtes ď his q̃ acciderãt ꝯferẽdo dñs
Jeſus venit ꝛ iunxit ſe illis ĩ ſpecie
peregrini: ꝛ ibat cũ ill' interrogans
eos ꝛ rñdens ꝛ ꝯferẽs verba ſalu/

bꝛia. Tandẽ coact⁹ ab eis intrauit
cũ illis ⁊ manifeſtauit ſe illis. Attẽ
de ⁊ cogita ml'tiplicẽ bonitatẽ dñi.
Prio qꝛ nõ potuit ei⁹ feruẽs amoꝛ
ſuſtinere ſuos ſic errare ⁊ ꝯtriſtari.
Vere fidus amicus ẽ ⁊ fidelis co/
mes benign⁹ dñs iunxit ſeipſis q̃/
rit triſticie cãm ⁊ expõit eis ſcriptu
ras iflãmãs coꝛda coꝝ ad oẽꝫ rubi
ginẽ extirpãdã. Sic q̃tidie fac̃ no/
biſcũ ſpũalit̃. Si ei in aliq̃ g̃uati p
plexitate vl' accidia de ipo loq̇mur
ſtatĩ adeſt ꝯfoꝛtãs ⁊ illuĩans coꝛda
nr̃a: ⁊ iflãmans ĩ amoꝛẽ ſui. Opti
mũ eſt eĩ remediũ ꝯ tales peſtes lo
q̇ d̃ deo: q̃ꝫ dulcia faucib' meis elo
q̇a tua ſup mel oꝛi meo. Sil'r ⁊ co/
gitare de deo. Concaluit coꝛ meũ
intra me. Scdo ꝯſidera bonitateꝫ
dei nõ ſolũ ex amoꝛe vt dixi: ſꝫ etiã
ex hũilitate pfunda. Attẽde q̃lit̃ va
dit cum eis dñs oĩm. Nõne tibi vi
det̃ ad p̃moꝛdia humilitatꝭ rediſſe
Exẽplum eĩ reliq̇t nob̃ ſil'ia faciẽdi
Sꝫ in alio attẽde dñi humilitatẽ:
qꝛ nõ eſt dedignatus hos diſcipu/
los inferioꝛis g̃dus. Nõ ei erãt iſti
de apl'is: ſꝫ de aliȷ̃s diſcipulis mi/
noꝛib': ⁊ tñ familiarit̃ iungit ſe eis
loquit̃ ⁊ vadit cum eis: nõ ſic elati.
Nolunt eĩ loq̇ niſi cum magnatib'
⁊ ꝯuerſari ⁊ ambulare. Itẽ in alio
loco relucet iteꝝ ſua hũilitas. Nã
ſi ꝯſideras: videbis ꝙ elati nolunt
ampulloſa ſua oſtẽdere inter pau/
cos: ſꝫ dñs cuꝫ duob' loquit̃ arca/
na ſua. Non vilipẽdit paucos ĩmo
nec vnum. Patet de ſamaritana.
Tertio ꝯſidera dñi bonitatẽ q̃ꝫtum
ad p̃ſens negociũ quõ inſtruit di/
ſcipulos in moꝛib' reficit ⁊ ꝯſolat̃:
fingit ſe longius ire vt eoꝝ augeat
deſideriũ vt inuitet̃ ⁊ teneat̃ ab eis

Et poſtea benigne intrat cũ eis: pa
nẽ accipit ⁊ benedixit manib' ſuis
ſctis frangit ⁊ poꝛrigit: ⁊ ſeipm̃ e.s
reuelat. Et h̃ quottidie facit nobi/
ſcũ inuiſibil'r. Nã teneri vult ⁊ inui
tari p deſideria: oꝛones aſſiduas:
⁊ deuotas meditatiões: ĩmo opoꝛ
tet oꝛare ⁊ nõ deficere vt ipe docuit
q̇d ad noſtrã eruditionẽ fecit. ſ. vt ĩ
tendam⁹ ad opa pietatꝭ ⁊ hoſpita
litatꝭ: ⁊ quõ nõ ſufficit eloq̇a diui/
na legere vel audire: niſi ope cõple
ant̃. Attẽde etiã ꝙ nõ tunc dedit il
lis diſcipul' magnã ſui copiã: ſꝫ ſta
tim poꝛrecto eis pane: euanuit ab
oculis coꝝ. Nã alios ꝯſolari vole/
bat cũ q̇b' etiã iſtos ꝯſolatus eſt.

Octaua apparitio quõ do minus Jeſus apparuit diſci pulis recluſis in die reſurre ctionis. Luce. xxiiij. Joh an nis. xx. Ca. LXXXI

Edierunt g̃ p̃dicti duo diſci
r puli ſtatĩ in hirl'm ⁊ iueniẽ/
tes alios diſcipulos ꝯgre/
gatos abſente thoma: narrauerũt
eis: pitercꝫ audiert̃ qꝛ ſurrexit dñs
et apparuit ſymoni. Tunc dñs in/
trans ad eos ianuis clauſis ſtetit
in medio coꝝ dicẽs: Pax vob̃. Di
ſcipuli vero pꝛocidẽtes ad terram
⁊ ſuã culpã dicentes: qꝛ ſic dereli/
querãt ipm̃ alacriter ſuſceperunt.
Tunc dñs ait. Surgite frẽs mei:
qꝛ oĩa pctã veſtra vob̃ dimiſſa ſunt
Stat igit̃ familiarit̃ inter eos oſtẽ/
dit eis manus ⁊ latus: aperuit eis
ſenſum vt intelligãt ⁊ cognoſcant
reſurrectionẽ ſuã. Petit ſi habent
aliq̇d ad comedendũ: ⁊ manducat
cũ eis partẽ piſcis aſſi ⁊ fauũ mel/
lis. Inſufflat in eos: ⁊ dat eis ſpũ/